

Στελέχη του ΠΑΣΟΚ υποστηρίζουν ότι στο βιβλίο του ο πρώην Πρωθυπουργός δείχνει αδυναμία κατανόησης των αιτίων που οδήγησαν στην ήττα του 2004

Σιωπή Σημίτη για 5 «αγκάθια»

Αποφεύγει την αυτοκριτική για λάθη και παραλείψεις

Η σιωπή του Κ. Σημίτη για τα λάθη της τετραετίας 2000-2004 αλλά και η αναφορά του στο ότι οι τελευταίες εκλογές χάθηκαν στην προεκλογική περίοδο όταν τα νήνια της ηγεσίας είχαν περάσει στον κ. Παπανδρέου εξακολουθούν να προκαλούν αντιδράσεις στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Παπανδρέου έκανε σαφή την ενόχλησή του με τη δήλωση - μήνυμα «βλέπω μπροστά, όχι πίσω». Την ίδια στιγμή, άλλα προβλεπόμενα στελέχη του κόμματος υποστηρίζουν ότι στο βιβλίο του ο πρώην Πρωθυπουργός δείχνει αδυναμία κατανόησης των βαθύτερων αιτίων που οδήγησαν στην ήττα του 2004, ενώ αποφεύγει να κάνει οποιαδήποτε αυτοκριτική για τα λάθη και τις παραλείψεις κυρίως για την τελευταία τετραετία.

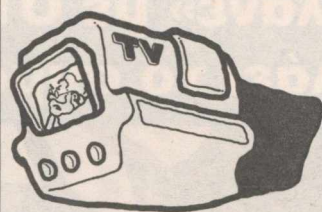
Εξακολουθούν να προκαλούν αντιδράσεις στο εσωτερικό του κόμματος οι αναφορές στην προεκλογική περίοδο

Το Ασφαλιστικό

1 Κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ θεωρούν ότι η κρίσιμότερη - ίσως - καμπή στη διακυβέρνηση της χώρας την περίοδο Σημίτη ήταν η απόφαση να προωθήσει χωρίς καμία ουσιαστική προετοιμασία της κοινής γνώμης την αλλαγή του ασφαλιστικού συστή-

ματος με αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και μείωση των συντάξεων. Μία απόφαση η οποία, όπως λέει χαρακτηριστικά στέλεχος του ΠΑΣΟΚ που τάχθηκε εξ αρχής κατά των προτάσεων Γιαννίτση, πλήγωσε ανεπανόρθωτα τη σχέση του ΠΑΣΟΚ με τους εργαζομένους ενώ οδήγησε στις μαζικότερες κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών. Μάλιστα μετά τη «μάχη» για το Ασφαλιστικό (Μάιος 2001)

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΘΕΩΡΟΥΣΑΜΕ ΤΟΣΟ ΚΑΚΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΨΗΦΙΖΑΜΕ ΕΠΙ ΔΥΟ ΤΕΤΡΑΕΤΙΕΣ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΡΑΦΕΙ!..

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

σχεδόν όλες οι δημοσκοπήσεις κατέγραφαν ότι το ΠΑΣΟΚ είχε πάρει πλέον έναν δρόμο χωρίς επιστροφή. Ωστόσο, όπως επισημαίνουν βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ο Κ. Σημίτης αποφεύγει στο βιβλίο του να μπει σε αυτή τη συζήτηση αφιερώνοντας μόλις λίγες γραμμές στη πλέον λανθασμένη επιλογή της οκταετίας του.

«Το γεγονός», αναφέρει ο κ. Σημίτης, «ότι η πρόταση αντιμετώπιζε τα οικονομικά και ασφαλιστικά προβλήματα μακροπρόθεσμα, μάς παρέσυρε και δεν δώσαμε την προσοχή που έπρεπε στις παραμέτρους που έχουν άμεση σημασία για τους εργαζομένους και είναι ως εκ τούτου σημαντικές. Το σχέδιο έτσι συνάντησε την έντονη αντίδραση των συνδικάτων. Η προοπτική μιας ισχυρής διάστασης με ένα σπ-

μαντικό τμήμα της κοινωνίας και για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα δεν άρμοζε σε μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Μια λύση στο Ασφαλιστικό δεν μπορούσε να προχωρήσει με τέτοιους όρους. Η κυβέρνηση απέσυρε γι' αυτό την πρόταση ούτως ώστε ο δημόσιος διάλογος να ξεκινήσει από νέα βάση...».

Παράλληλα, με συνοπτικές διαδικασίες προσπερνά στο βιβλίο του άλλα τέσσερα βασικά κεφάλαια της οκταετούς διακυβέρνησής του.

Το περιβάλλον

2 Αποφεύγει κάθε αναφορά στην απομάκρυνση στενών συνεργατών του από το Μαξίμου και το περιβάλλον του, όπως ο Θ. Τσουκάτος και ο Γ.

Πανταγιάς, καθώς και σε άλλες περιπτώσεις στελεχών (Μαλέσιος, Νεονάκης, Μανίκας κ.ά.) που είχαν πλήξει ουσιαστικά την εικόνα της κυβέρνησης στα θέματα ήθους και διαφάνειας.

Ο «στρατηγός» Θ. Τσουκάτος είχε απομακρυνθεί από το περιβάλλον του τέως Πρωθυπουργού μετά το 2000, με αφορμή τη διαμάχη που είχε ξεσπάσει στο ΠΑΣΟΚ για τη συμμετοχή στελεχών σε εκδηλώσεις επιχειρηματιών (η γνωστή «κοτερολογία»), ενώ ο Γ. Πανταγιάς αποχώρησε από το Μαξίμου τρία χρόνια αργότερα, ύστερα από καταγγελίες ότι μεσολάβησε στον ΣΔΟΕ για να ρυθμιστούν οφειλές του τραγουδιστή Γ. Νταλάρα. Ο Ευάγγ. Μαλέσιος αποπέμφθηκε από τη θέση του υφυπουργού Δημόσιας Τάξης τον Μάιο του 2003, όταν αποκαλύφθηκε ότι έμενε δωρεάν σε διαμέρισμα του επιχειρηματία Αθ. Αθανασούλη, ενώ οι Μιχ. Νεονάκης και Στ. Μανίκας βρέθηκαν στο στόχαστρο για τη χρηματιστηριακή τους δραστηριότητα. Για τον λόγο αυτό ο κ. Νεονάκης είχε «κοπεί» και από τα ψηφοδέλτια του Κινήματος.

Βουλευτές επισημαίνουν ότι ακόμη και η αναφορά στην «υπόθεση Πάχτα», που στάθηκε μοιραία για το ΠΑΣΟΚ στην καρδιά της προεκλογικής περιόδου, «γίνεται από τη σκοπιά του θεατή».

Είναι ενδεικτικό ότι ο κ. Σημίτης αγγίζει την «υπόθεση Πάχτα» μόνον με μια τυπική αναφορά στην «τροπολογία για το ξενοδοχειακό συγκρότημα Πόρτο Καρράς», την οποία συμπεριλαμβάνει στους λόγους που συνετέλεσαν στην εκλογική ήττα, ενώ τους κ.κ. Τσουκάτο και Πανταγιά μνημονεύει μόνον στο κεφάλαιο της προετοιμασίας του, προ του 1996, για να διεκδικήσει τη διαδοχή στο Κίνημα, στη θέση του Α. Παπανδρέου. «Ο κ. Θ. Τσουκάτος είχε αναλάβει τις επαφές στο κόμμα, ο κ. Γ. Πανταγιάς τα θέματα του Τύπου», αρκείται να σημειώσει στο βιβλίο.

Η απομάκρυνση Λαλιώτη

3 Προσπερνά με τυπικές αναφορές την απομάκρυνση του Κ. Λαλιώτη από τη θέση του γραμματέα του Κινήματος, τον Ιούλιο του 2003, που οδήγησε ουσιαστικά το ιδρυτικό στέλεχος της παράταξης εκτός της ενεργού πολιτικής. «Αποφάσισα να ορίσω ένα συνολικά νέο Ε.Γ. για να ενισχύσω τη δυναμική της ανανέωσης. Πρότεινα λοιπόν στον γραμματέα της Κ.Ε. κ. Κ. Λαλιώτη να αναλάβει κυβερνητική θέση. Δεν τη δέχτηκε...», είναι η μοναδική αναφορά του στο ζήτημα, αφήνοντας αναπάντητα μέχρι σήμερα τα ερωτηματικά που υπάρχουν από εκείνη την περίοδο. Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ανδ. Λοβέρδος σχολιάζει ότι ο πρώην Πρωθυπουργός «ανάγει σε ιστορική ερμηνεία το πρόσχημα που είχε χρησιμοποιήσει για την αποπομπή Λαλιώτη, η οποία αποδείχθηκε λανθασμένη», ενώ άλλα στελέχη θεωρούν ότι τα κενά που παρουσιάζει το βιβλίο σε αυτό το θέμα οφείλονται σε «συνειδητή αποσιώπηση» από την πλευρά του Κ. Σημίτη.

Η υπόθεση Οτζαλάν

4 Με συνοπτικό τρόπο παρουσιάζονται και όσα διαδραματίστηκαν γύρω από την «υπόθεση Οτζαλάν» - τη σοβαρότερη κρίση που αντιμετώπισε η κυβέρνηση Σημίτη μετά τα Ίμια. Ο πρώην Πρωθυπουργός αποφεύγει να αποκαλύψει πώς βίωσε ο ίδιος και το Μαξίμου την κρίση, ενώ δεν παραθέτει καμία λεπτομέρεια για τις κυβερνητικές συσκέψεις, τις δικές του εντολές και τον γενικότερο χειρισμό της υπόθεσης από τους συναρμόδιους υπουργούς (Πάγκαλος, Παπαδόπουλος, Πετσάλνικος), οι οποίοι αμέσως μετά αποπέμφθηκαν από την κυβέρνηση. «Δεν επεκτείνεται επαρκώς στο συγκεκριμένο θέμα, μάλλον γιατί θα εκτίμησε ότι θα έθιγε ευαίσθητα εθνικά θέματα, τα οποία πιθανόν θα δημιουργούσαν παρενέργειες», αναφέρει ο βουλευτής Μιχ. Καρχιμάκης και προσθέτει: «Θα είχε ενδιαφέρον, βέβαια, να γνωρίζαμε σε ποια στρατηγική εντάχθηκαν οι επιμέρους χειρισμοί του Μαξίμου στην υπόθεση...».

Το παρασκήνιο του «2004»

5 Ο κ. Σημίτης αποφεύγει κάθε αναφορά στο παρασκήνιο των Ολυμπιακών Αγώνων, από τη διεκδίκηση του 1997 έως τη διοργάνωση του 2004. Παρά το γεγονός ότι οι Αγώνες ήταν ένα από τα μεγάλα στοιχεία της πρωθυπουργίας του, το σχετικό κεφάλαιο καλύπτει μόλις 14 σελίδες και αναλώνεται κυρίως στις παρεμβάσεις της κυβέρνησης για τη δημιουργία των απαιτούμενων τεχνικών έργων. Δεν γίνεται καμία αναφορά στην επιστροφή της Γιάννας Αγγελόπουλου μετά το 2000, στην προεδρία της Επιτροπής Διοργάνωσης, ούτε στη διεκυστίνδα με υπουργούς και τις καθυστερήσεις που είχαν σημειωθεί την περίοδο προεδρίας του Κων. Μπακούρη, ο οποίος δεν μνημονεύεται στο βιβλίο. «Ποιος πολιτικός λόγος επέβαλε αυτή την παράλειψη δεν το γνωρίζουμε. Χάσαμε, πάντως, δύο χρόνια εκείνη την περίοδο...», σημειώνει ο κ. Λοβέρδος.